

— der tvivle om, at den gode danske Uld er bedre, meget varmere og sundere at klæde sig i end det amerikanske Bomuld. Men desuagtet er der vist Ingen, der har tænkt paa — og jeg tror heller ikke, at nogen forstandig Mand vil tænke paa — at forbyde Folk at klæde sig i Bomuld, saa meget de ønske. Der er vist heller ingen Tvivl om, at der mellem Nar og Dag begaaes store Bedragerier ved at sælge Varer, der ere helt eller halvt af Bomuld, for Uld. At saadanne Bedragerier ere strafbare, eller i alt Fald strafværdige, finder jeg er i sin Orden, og jeg skal derfor for min Part være med til at gaa ligesaa vidt, som man forstandigvis kan ønske, til at indføre saa vidtgaende Straffebestemmelser ogsaa med Hensyn til Smør som de, der kunne gaa videst, ønske. Thi Bedragerier ønsker jeg ikke at holde Haanden over i nogen Retning. Men videre end dertil kan jeg ikke gaa.

Schlegel: Jeg skal blot gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Den høitærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, at det Forslag, jeg har været med til at stille tilligemed en Del andre Medlemmer, nemlig under Nr. 4, at der i saadanne Udsalgstæder ikke maa sælges Smør, vil være vanskeligt at gennemføre paa Landet. Jeg tror, at jeg kan sige paa flere af Forslagsstillernes Vegne, at det ganske vist ikke har været vor Mening at lægge Hindringer i Veien som kunde gjøre det umuligt at forhandle Margarine paa Landet. At der kan være saadanne Tilfælde paa Landet er ganske vist. Forslaget maa vistnok, naar det skal fuldføres, omtrent lyde paa: „Saadanne Udsalgstæder i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne“, og jeg tror, at den ærede Indenrigsminister maatte vil være tilbøielig til at stille Endringsforslag i saa Henseende, naar jeg henleder hans Opmærksomhed derpaa. — Der er et andet Punkt, som jeg blot vil gjøre en Bemærkning om. Der er fra en æret Landskingsmand, der sidder foran mig (Mourier-Peterfen), og som har talt saa varmt for vor Natursmør og for at forhindre, at det fortrænges fra den Plads, det har, af Margarinen, sagt, at Farvetonen skulde udtrykkes paa en anden Maade end efter den ærede Indenrigsministers Forslag. Jeg antager, at den ærede Indenrigsminister selv vil gjøre en Bemærkning i den Anledning, men forresten vil jeg blot, paa egne Vegne i alt Fald, sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Forslag slet ikke kunde gaa an. Det gik ud paa, at den ærede Indenrigsminister selv skulde bestemme, hvilken Farvetone Margarinen skulde have.

Men Margarinen kan jo have mange Farvetoner, som ikke i sjerneeste Maade konkurrere med Smørrets; naar det f. Ex. er ganske hvidt, saaledes som Fedtpræparaterne, er der jo Intet til Hinder derfor. Det kan ligesaa lidt gaa an som, at Indenrigsministeren skulde kunne sige, at alt Fedt skulde have en vis Tone i Farven. Naar vi blot garantere os imod, at den Farvetone, som det har, ikke kan forveyles med Smørrets Farve, og sige, at denne Tone ikke maa være stærkere end den, som Indenrigsministeren bestemmer, saa tror jeg, det er fuldstændig tilfredsstillende. — Det er fra et Par ærede Landskingsmænds Side blevet stærkt fremhævet, at det var sært, at man skulde træffe Forholdsregler som de her foreslaaede, thi, sagde den Æne, man havde dog ikke tænkt paa at forbyde Røesukker, fordi det konkurrerer med Rørsukker, og fordi det kunde forveyles med dette eller havde de samme Egenstaber. Jeg vil hertil sige, at for det Første er Rørsukker jo ikke noget indenlandsk Produkt, men dernæst er der den væsentlige Forskjel, at, saa vidt jeg veed, indeholder Rørsukker og Røesukker det samme Stof, og der er jo Ingen, der bliver narret eller bedraget, fordi han faar det Æne eller det Andet; men her holde vi os netop overbeviste om, at Margarine ikke indeholder de samme Stoffer som Smør, og, hvad vi ville forhindre, er, at Margarinen faar Udseende af at være Smør, altsaa noget Andet, end den virkelig er. Denne Bemærkning kan jeg ogsaa gjøre overfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, og som mente, at man ikke kan forbyde Folk at bruge Bomuld, fordi det har nogen Lighed med Uld. Det forekommer mig ikke, at denne Sammenligning gjælder med Hensyn til, hvad her foreligger, thi vi ville blot forhindre, at man giver en Vare et saadant Udseende, at den synes at være Noget, som den ikke er.

Blom: Den ærede Taler, som nu satte sig, urgerede vistnok med fuldkommen Ret, at Grunden til, at man ikke havde forbudt Røesukker, var, at Røesukker er det samme Stof som Rørsukker. Det er vistnok fuldkommen rigtigt, men er det ærede Medlem ogsaa sikker paa, at han kan paastaa, at Kunstsmør eller Margarine er et fra Natursmør forstjelligt Stof? Jeg er ikke sikker derpaa. Jeg er meget tilbøielig til at tro, at det i Grunden er det samme Stof, og at Forskjellen mellem de to Stoffer alene bestaar i rene Tilfældigheder. Saavidt jeg veed, kan man i det Mindste ikke kemisk adskille de to Stoffer, saa at jeg tror, at for